

ANUL
2000
ȘI SEMNELE SFÂRȘITULUI LUMII

CUPRINS

Cuvânt înainte	3
Iubirea creștină și sfârșitul lumii	4
Cum întâmpinăm anul 2000?	4
„Bolile” grave de la sfârșitul mileniului II	5
Semnele apocaliptice la sfârșitul mileniului II...	8
Cum începem mileniului III?	9
Cele mai grele păcate care grăbesc sfârșitul lumii	10
Cum ne putem izbăvi de aceste grele păcate?....	11
Cum trebuie să trăim în mileniului III?	12
Ce ne învață Mântuitorul Hristos despre sfârșitul lumii?	13
Evangelhia după Matei	14
Evangelhia după Marcu	20
Evangelhia după Luca	22
Profeția Sfântului Nifon despre sfârșitul veacurilor	24
Vedenia Sfântului Nifon despre înfricoșata judecată	24
Profeția Cuviosului Pamvo din Egipt	27
Profeția Sfântului Nil Atonitul despre Antihrist și sfârșitul lumii	28
Cuvânt al Sfântului Nil pentru venirea lui Antihrist	29
Alte profeții ale Sfântului Nil	31
Semne apocaliptice la sfârșitul mileniului II	32
Alte semne apocaliptice din zilele noastre	32
În loc de încheiere	33

CUVÂNT ÎNAINTE

Eu sunt Alfa și Omega, zice Domnul Dumnezeu, Cel ce este, Cel ce era și cel ce vine, Atoțitorul (Apocalipsă 1, 8).

Iată, cu darul lui Hristos, am ajuns la sfârșitul mileniului al doilea! Au trecut două mii de ani de când s-a întrupat Hristos, două mii de ani de creștinism, de slujire evanghelică, de mărturisire a dreptei credințe, de jertfă și de mântuire prin Iisus Hristos, Mântuitorul lumii!

Au trecut două mii de ani de la întruparea Fiului lui Dumnezeu, de la Răstignire și înviere! Au trecut două mii de ani de când se săvârșește zilnic Sfânta Liturghie pe Pământ și de când slăvim pe Tatăl, pe Fiul și pe Duhul Sfânt ziua și noaptea și gustăm din Preacuratele Taine ale Domnului nostru Iisus Hristos.

Începutul Creștinismului a luat ființă odată cu întruparea, cu patimile și cu învierea Fiului lui Dumnezeu. Iar sfârșitul creștinismului și al lumii va avea loc odată cu lepădarea de credință și cu venirea Fiului lui Dumnezeu pe norii cerului, să judece pe oameni și pe îngerii căzuți.

Acum, la împlinirea a două mii de ani de la întruparea Domnului nostru Iisus Hristos, suntem datori mai întâi să mulțumim Tatălui Cerească că ne-a creat. Să mulțumim Fiului lui Dumnezeu că ne-a mântuit prin Cruce și prin înviere. Să mulțumim și Preasfântului Duh că ne-a sfințit prin har și prin Botez.

De asemenea, se cuvine să mulțumim Maicii Domnului și tuturor sfinților că ne-au călăuzit pe calea mântuirii spre Hristos. Apoi să ne împăcăm cu semenii noștri să ne rugăm cât mai mult și să facem o cercetare generală a vieții noastre, ca să știm ce am făcut bun până acum, ce mai putem face pe viitor, spre slava lui Hristos, și cum ne putem izbăvi cât mai curând de păcatele noastre cele de voie și cele fără de voie.

Cu aceste gânduri sfinte și cu nădejdea mântuirii în inimile noastre, să întâmpinăm cu bucurie pe Hristos și în anul 2000! Dar nu cu ospețe și beții! Nu cu jocuri și desfrâu! Ci cu spovedanie curată la duhovnic, cu primirea Preacuratelor Taine, cu prezența regulată la Sfânta Liturghie și cu multe milostenii la săraci.

Anul 2000 este un an de bilanț pentru întreaga creștinătate și pentru noi toți! Acum fiecare trebuie să-și cerceteze conștiința și să se roage lui Hristos cu lacrimi fierbinți de iertare și împăcare. De asemenea, să se roage și Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, nădejdea mântuirii noastre, și tuturor sfinților, care mijlocesc pentru noi înaintea tronului Preasfintei Treimi. Apoi să ne împăcăm frate cu frate, vecin cu vecin și creștin cu creștin.

Cine va face așa, acela este creștin ortodox cu adevărat, vrednic de împărăția lui Dumnezeu și moștenitor al slavei lui Hristos. Acela nu se va teme de moarte și de judecată, căci singur se căiește și se judecă pe sine.

Fie ca Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, să binecuvânteze lumea și anul 2000 cu pacea Duhului Sfânt, cu iertare, împăcare și mântuire.

Un grup de preoți misionari
Anul mântuirii 2000

IUBIREA CREȘTINĂ ȘI SFÂRȘITUL LUMII

Unii sfinți părinți spun că, de va fi lumea bună, vom trece de anul 2000, iar de va fi lumea rea, nu vom ajunge anul 2000! Dar iată că sunt încă mulți creștini buni pe pământ, de vreme ce trecem cu bine în mileniul III! De aceea trebuie să mulțumim lui Dumnezeu pentru toate!

De asemenea, și un sihastru sfânt din Munții Carpați a fost întrebat de ucenici:

- Când va veni sfârșitul lumii?

Iar el, fiind inspirat de Duhul Sfânt, le-a zis:

- Știți când va veni sfârșitul lumii? Când nu va mai fi cărare de la vecin la vecin!

Adică atunci când nu va mai fi dragoste între creștini! Acesta este cel mai minunat răspuns pentru sfârșitul veacurilor!

Deci nu războaiele, nici foametea, nici bolile vor grăbi sfârșitul lumii. Ci ura, răutatea, necredința, desfrâul și invidia dintre oameni. Acestea vor grăbi cel mai mult sfârșitul lumii. Căci Hristos a venit pe pământ și S-a întrupat numai pentru noi, oamenii. De aceea se cuvine să urmăm întru toate lui Hristos, căci El ne-a creat și ne-a iubit cel dintâi. Pentru aceea și noi trebuie să iubim și să iertăm, ca să trăim cu Hristos în veci! Iubirea de Dumnezeu salvează lumea, că zice Hristos: *îndrăzniți, că Eu am biruit lumea!* (Ioan 16, 33)

Vedeți câtă putere are iubirea creștină? Căci iubirea de Hristos, iubirea sfințelor slujbe, iubirea rugăciunii și iubirea aproapelui prin milostenie, formează cel mai puternic zid de apărare și de mântuire al creștinilor! Să iubim pe toți oamenii și să-i ajutăm după putere în numele lui Hristos și vom fi fii ai iubirii, fii ai lui Dumnezeu după dar!

Anul 2000 este legat de iubirea creștină! Anul 2000 va supraviețui mai ales prin iubirea noastră față de Hristos și de aproapele! Că zice Mântuitorul: *întru aceasta vor cunoaște toți că sunteți ucenicii Mei, dacă veți avea dragoste unii față de alții!* Și iarăși zice Hristos: *Să vă iubiți unul pe altul. Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul* (Ioan 13, 34). Căci unde este iubire sfântă, acolo nu este moarte! Unde este iubire și iertare, acolo este pace și înțelegere. Unde este iubire duhovnicească, acolo oamenii sunt blânzi, acolo nu este ceartă între frați, judecată între vecini și răzbunare între oameni.

O, iubire dumnezeiască! Pentru ce te-ai depărtat de la noi și ne-ai lăsat orfani? Oare pentru ce anul 2000 vine cu războaie și vești de războaie? Pentru ce este în lume tocmai acum, în ajunul mileniului III, atâta răutate între oameni, atâta desfrâu, alcoolism și alte cumplite păcate, de la copii până la bătrâni, fără a lua nimeni nici o măsură? Biserica tace, păstorii nu reușesc să ne împace, frații se ceartă de la averi, credința cea dreaptă este amenințată de secte, bolile și răutatea dintre oameni se înmulțesc și noi ne rugăm tot mai puțin și fără lacrimi! Oare așa începem mileniul III?

CUM ÎNTÂMPINĂM ANUL 2000 ?

Mulți creștini ortodocși așteaptă anul 2000 cu multă rugăciune și credință în Dumnezeu. Oamenii se spovedesc, se roagă, se împărtășesc cu Preacuratele Taine, merg la biserică, își cresc copiii în frică de Dumnezeu, fac milostenie după putere, ascultă de duhovnici și merg în pelerinaje pe la mănăstiri.

Lumea este încredințată că Dumnezeu, în mila Sa cea mare, îngăduie pe creștini să se pocăiască îndeajuns către sfârșitul veacurilor. Aceasta ne bucură foarte mult și ne dă nu puțină speranță că România, o țară profund ortodoxă, este strâns legată de Hristos și de Biserică.

La aceasta contribuie mult și preoții misionari, mănăstirile, educația religioasă din familie și școli, cărțile sfinte, care s-au tipărit în număr foarte mare în ultimii zece ani, și tradiția ortodoxă străbună.

Românii, în general, sunt credincioși! Zidesc biserici și mănăstiri, se roagă mult, își dau copiii la seminar și școli pentru a deveni preoți și nu puțini tineri și chiar vârstnici se retrag în viața monahală. România este țara ortodoxă cu cel mai mare număr de monahi și de mănăstiri dintre toate țările ortodoxe, raportat la suprafața ei! Însă, majoritatea bunilor noștri creștini se consolează duhovnicește, punându-și nădejdea în Dumnezeu, în Biserică, în post și rugăciune.

Iată deci că efectul crizei economice naționale este din parte micșorat prin înțelepciunea, răbdarea, speranța și calmul bunilor noștri credincioși. Aceasta este salvarea noastră, cu darul lui Hristos! Că, deși oamenii suferă mult material, însă se întăresc spiritual, devin mai smeriți, mai tăcuți și mai rugători.

Deci anul 2000, deși este un an apocaliptic, prin degradarea catastrofală a vieții creștine la scară mondială, totuși avem încrederea că Dumnezeu nu lasă pe cei binecredincioși să cadă în cursele necredincioșilor.

Fie ca toate să se săvârșească spre slava Preasfintei Treimi și mântuirea sufletelor noastre.

BOLILE GRAVE DE LA SFÂRȘITUL MILENIULUI II

Datorită unor împrejurări negative grele, prin care au trecut țările creștine în secolele XIX și XX, ca: sectarismul religios, comunismul ateist, socialismul, cele două războaie mondiale, indiferentismul religios, incapacitatea conducătorilor politici, ca și lipsa marilor personalități ortodoxe, societatea creștină, și în special Ortodoxia, a avut cel mai mult de suferit.

Degradarea religioasă a țărilor ortodoxe a condus la confruntarea lor cu grupările sectare de toate nuanțele, creând un adevărat război mutual din ce în ce mai grav, încât astăzi prozelitismul sectar este tot mai violent și va fi pe viitor un pericol pentru Biserică

Ortodoxă. Ba se preconizează ca în curând să se facă o religie creștină comună. Grupările sectare ajung acum să „cumpere” pe ortodocși cu dolari și să-i tragă la sectarism, creând cu adevărat război împotriva Bisericii Ortodoxe.

Astăzi, credincioșii noștri sunt tot mai tentați să plece peste hotare în excursii sau definitiv, să primească valută și ajutoare de la sectele occidentale, ca apoi o parte dintre ei să renunțe definitiv la Biserica Apostolică Ortodoxă.

Aceasta a dus, în ultimii ani, la confruntări și tulburări grele prin sate și orașe, în defavoarea Bisericii străbune. Însă nu putem acuza numai pe sectanți. O parte de vină o avem și noi ortodocșii, deoarece nu facem misiune în mod gratuit și dezinteresat, cum făceau Apostolii și înaintașii noștri. Apoi unii din credincioșii noștri sunt stăpâniți de unele patimi, dintre care amintim:

- **Alcoolismul**

Cu toate urmările sale catastrofale, consumul de alcool aproape s-a triplat în ultimii zece ani în țara noastră. Este plaga cea mai grea, cea mai rușinoasă și mai degradantă a Bisericii și a țărilor ortodoxe!

Pe cât este de frumoasă și vie Biserica Ortodoxă cu slujbele sale divine, cu frumoasele ei mănăstiri și cu marea ei tradiție milenară unică în lume, pe atât este de dureroasă și greu de vindecat această cumplită plagă socială care se întinde ca un cancer în rândul credincioșilor.

Până acum zece ani alcoolismul mai era supravegheat și limitat. Dar în ultimii ani alcoolismul s-a extins la toate vârstele, și mai ales la tineri și la femei. Este drogul cel mai cumplit al românilor! În fiecare sat sunt zeci de cârciumi improvizate, care intoxică sufletește și trupește sute de tineri și bătrâni, bărbați și femei, împingându-i spre divorț, spre crime, bătăi și imoralități.

Dar ce este mai rău, această plagă nu are aproape nici un leac decât boala și osânda lui Dumnezeu.

- **Desfrâul**

Alt greu păcat înrudit cu alcoolismul și strâns legat de firea umană, este desfrâul. Și oare cine poate birui patima aceasta așa de greu de stăpânit? Desfrâul a biruit împărați și voievozi, a necinstit copii și fecioare și a întinat, uneori, tot ce este mai sfânt în om. Desfrâul, mai ales astăzi, face ravagii în societatea creștină și mutilează fizic și psihic o bună parte dintre creștini, fiind unul dintre păcatele cele mai greu de vindecat. Ba și în Vechiul Testament găsim destule cazuri de desfrâu.

Primii oameni care au păcătuit înaintea lui Dumnezeu au fost Adam și Eva. După ce au mâncat din pomul oprit, au simțit că sunt goi și s-au acoperit cu frunze de smochin. Dar și proorocul David a greșit trupește înaintea lui Dumnezeu, luând de soție pe femeia lui Urie Heteul. Apoi, căindu-se, a compus psalmul de pocăință 50. Însă fiul său, împăratul Solomon, a întrecut pe toți prin acest cumplit păcat!

De asemeni, Irod Agripa, regele Samariei, care a luat de femeie pe soția fratelui său, Irodiada, a fost aspru muștrat de Sfântul Ioan Botezătorul. Pentru aceea marelui prooroc i s-a tăiat capul!

Vedeți ce cumplit este păcatul desfrânării? Nimeni nu-l poate îmblânzi și stăpâni fără ajutorul lui Dumnezeu, fără post și rugăciune, fără voință tare și înfrânare trupească.

De aceea și Sfântul Apostol Pavel zice tuturor: *Fugiți de desfrânare! Orice păcat pe care-l va săvârși omul este în afară de trup. Cine se dedă însă desfrânării păcătuiește în însuși trupul său* (I Corinteni 6, 18).

Dar, mai mult ca oricând, desfrâul ucide îndeosebi tineretul de astăzi. Puțini dintre tineri își păzesc fecioria până la căsătorie. Puțini creștini își nasc toți copiii și nu fac avort. Iar majoritatea dintre ei avortează, fac pază conjugală, iau medicamente anticoncepționale și folosesc toate metodele moderne numai să nu aibă copii, netemându-se de pedeapsa lui Dumnezeu, care ne va ajunge pe toți!

Însă în ultimii zece ani desfrâul s-a extins cel mai mult la elevii minori din școli, îndeosebi la orașe. Mai ales fetele până la vârsta de 14-16 ani cad victimă acestui cumplit păcat, datorită filmelor pornografice, lipsei de educație religioasă și îmbrăcăminte indecente. Se constată o adevărată explozie sexuală apocaliptică, nemaîntâlnită până acum la copii, care degenerază în tot felul de păcate străine tinerilor de până astăzi. De aceea nu puține fete minore rămân însărcinate și avortează; majoritatea dintre ele fumează, consumă droguri, stau prin discoteci și nimeni nu le învață frica de Dumnezeu. Nimeni nu le îndeamnă spre Hristos, spre biserică și spovedanie, iar părinții lor nu-și fac aproape deloc datoria!

Toată lumea spune același lucru: „Tinerele noastre fete nu mai ascultă de părinți!” Mamele le lasă de capul lor, nu mai învață, zac în păcate și nimeni nu ia nici o măsură de protecție a tinerilor noștri copii.

De ce tac mamele? De ce nu iau măsuri părinții copiilor? De ce nu-i învață îndeajuns preoții? De ce s-a introdus în școli așa-numita „educație sexuală”? De ce îngăduim această degradare satanică a copiilor noștri? De ce părinții împreună cu copiii lor privesc la televizor imagini pornografice? Oare unde vom ajunge cu societatea semipăgână de astăzi? Vrem să fim la fel ca în Occident? Să nu fie!

Știm că organizațiile oculte și satanice din Occident, care nu cred în Dumnezeu, ne-au adus aceste urgii diabolice, ca să ne distrugă din fașă credința ortodoxă, morala creștină, evlavia străbună, legătura vie cu Biserica lui Hristos, ca să nu mai avem copii sănătoși, elevi cu frică de Dumnezeu, studenți eminenți și mame cinstite cu prunci în brațe. De aceea rar vedem tineri, băieți și fete, la Sfânta Liturghie, la spovedanie și la Sfânta împărtășanie.

Desigur, această campanie antihristică și antiortodoxă din școlile și orașele noastre, este susținută cel mai mult de televiziunea străină care activează în fiecare țară ortodoxă și răspândește tot felul de filme pornografice degradante și cu crime, cum nu sunt nici în Occident.

Cei care nu cred în Hristos și care îl răstignesc din nou prin faptele lor, nu stau degeaba! Lovesc cel mai mult în țările ortodoxe, le acuză pe nedrept,ucid copiii prin avort și desfrâu, interzic să se spună adevărul pe față și permanent supraveghează pe toți. Suntem ca niște străini în țara noastră, fiind conduși din exterior! Iată deci în ce prăpastie ne aflăm! Și cine ne mai poate scoate la lumină decât Hristos? Cine ne mai aude plânsul? Țara o conduc străinii, tinerii caută de lucru prin alte țări, iar noi suntem slugi în propria noastră țară. Această stare dezolantă grăbește sfârșitul lumii, sfârșitul fiecărei țări și al fiecăruia dintre noi.

De aceea, iubiți frați creștini, facem apel, în numele lui Hristos, să ne opunem tuturor metodelor anticreștine, antinaționale și satanice, pe care dușmanii lui Hristos din toate părțile vor să le aplice în țările ortodoxe. Părăsiți definitiv pornografia, uciderea de copii, divorțul, îmbrăcămintea necuviincioasă și neascultarea de părinți, ca să vă miluiască Hristos, căci alcoolismul și desfrâul sunt cele mai grele boli sufletești. ...

Însă prin Hristos toate le putem învinge, căci El merge veșnic cu noi. Să chemăm numele Lui cel sfânt, să părăsim păcatele noastre prin pocăință și așa vom împărăți cu Hristos în veci!

SEMNE APOCALIPTICE LA SFÂRȘITUL MILENIULUI II

Deși o bună parte de credincioșii din țara noastră, după prăbușirea ateismului, s-a reîntors la Sfânta Biserică și urmează calea pocăinței, să nu uităm că sunt mulți așa-zisi creștini de toate vârstele care încă nu îl caută pe Hristos.

Este destul să intrăm într-o cârciumă prin sate și mai ales la orașe, ca să vedem câtă degradare morală și câte păcate se fac acolo. Este destul să mergem la un tribunal să vedem câți creștini ortodocși, frați, rude și prieteni, se judecă pe nedrept, se ceartă, se înjură, se bat, se răzbună în tot felul și nu se gândesc la Hristos, la păcat, la împăcare, nici la moarte.

Este destul să mergem într-o discotecă, mai ales la orașe, și să vedem iadul pe pământ! Acolo se pot vedea băieți și fete până la 15-18 ani, lăsați liberi de părinții lor, îmbrăcați necuviincios, dansând, fumând sau consumând droguri.

Ce să mai spunem de tinerele fete de la licee și școli care rămân gravide până la 14-15 ani și avortează la spitale de 2-3 ori pe an, cu concursul binevoitor al cadrelor medicale, fără știrea părinților.

Oare unde sunt mamele acestor fete lovite de desfrâu, care cad cel mai ușor victime acestor cumplite păcate? Unde sunt părinții acestor adolescenți marcați de desfrâu, de tutun, de alcool și droguri, care le scurtează viața? Unde sunt preoții care predau religia în licee și nu-i îndrumă pe elevi pe calea credinței?

Vai nouă celor mai bătrâni, că nu facem aproape nimic pentru salvarea copiilor noștri! Ba pe cei mai mulți nici nu-i interesează soarta copiilor și a tineretului de astăzi. De aceea zeci de mii de fete tinere sunt vândute ca prostituate prin alte țări ca: Turcia, Cipru, Italia etc. Ce să mai zicem de efectele satanice ale televizorului? Oare nu televizorul droghează vizual și psihic pe toți oamenii, de la copii până la cei mai bătrâni? De asemeni, nu știm că toate urgiile sexuale, toate pornografiile, crimele și imaginile satanice, ca și desenele așa-zise „animate”ucid sufletele credincioșilor?

Niciodată nu a fost așa de decăzută familia și societatea creștină ca în zilele de astăzi! Însă nimeni, nici măcar Biserica, nu încearcă să ia unele măsuri mai drastice împotriva degradării morale a societății noastre! De aceea vedem cum se depărtează de Hristos o mare parte de creștini și prin aceasta se grăbește sfârșitul lumii, cum ne vorbește Mântuitorul în Sfânta Evanghelie.

Da! Avem și o mică parte de creștini foarte buni, care se jertfesc pentru copiii lor. Avem și tineri studenți și elevi care sunt cu totul dăruți lui Hristos și duc o viață curată. Ba nu puțini renunță la toate și îmbrățișează viața monahală. Biserica merge înainte cu Hristos, cu sfinții, cu preoții și cu creștinii buni și devotați, care sunt gata să-și dea și viața pentru El. Însă suferim mult pentru tineretul care s-a îndepărtat de Hristos și pentru părinții care nu-și educă copiii în frica Domnului, ci îi lasă în voia soartei, pentru care suntem datori să ne rugăm.

Rugăciune

Doamne, Dumnezeu nostru, ne-am pierdut în zadar anii tinereții, ne-am pierdut și copiii din fragedă vârstă și nu-i mai putem întoarce la pocăință. Iartă-ne că n-am știut să-i creștem, nici nu i-am păzit curați, ca să Ți-i dăruim Ție! Vai nouă, păcătoșilor! Oare ce mai putem face pentru întoarcerea copiilor pierduți? Cine îi mai poate îndrepta, afară de Tine?

Ai milă de noi păcătoșii, Mântuitorule, și întoarce-ne copiii pe care ni i-ai dat, pe care noi i-am pierdut! Dă-ne lacrimi de pocăință, ca să ne îndreptăm și noi și fiii noștri și, părăsind toate păcatele, să ne mântuiești pe toți în veci. Amin.

CUM ÎNCEPEM MILENIUL III?

Dacă ultimii 60 de ani ai mileniului al II-lea au fost atât de greu de suportat, datorită celui de-al doilea război mondial și comunismului ateu, oare ce suferințe și primejdii ar putea îngădui Dumnezeu peste fiii Bisericii lui Hristos la începutul mileniului III? Poate cumplite războaie moderne, care vor ucide milioane de creștini și copii nevinovați. Sau poate ne va certa Domnul cu foamete, cu cutremure și cu boli fără leac. Sau poate alte suferințe trupești și sufletești vor veni peste noi, pentru păcatele noastre și ale copiilor noștri.

Numai singur Dumnezeu știe ce pedepse va îngădui pentru mulțimea fărădelegilor noastre la acest început de mileniu. Căci totul depinde de credința și pocăința noastră înaintea Mântuitorului Hristos.

Dacă lumea creștină, și îndeosebi țările ortodoxe, se vor întoarce cu toată evlavie la Sfânta Biserică, la pocăință, la spovedanie, la Sfânta împărtășanie, la milostenie și la toată fapta bună, atunci să nu ne temem, căci credința noastră în Dumnezeu va crește, bisericile vor fi pline de credincioși și țările ortodoxe vor înflori.

Iar, dimpotrivă, dacă credința în Dumnezeu se va împușina la începutul mileniului III, și dragostea dintre oameni va pieri, atunci, desfrâul, alcoolismul, lăcomia, mândria, ura și crimele dintre creștini se vor înmulți, iar sfârșitul lumii se va apropia de noi, păcătoșii!

Deci totul depinde de noi, oamenii, care suntem zidiți de Dumnezeu și botezați întru numele Preasfintei Treimi.

Dacă vrem să ne mântuim și să trăim în veci cu Hristos; dacă vrem să avem copii buni, sănătate, pace și toate cele de folos, să începem mileniul III cu mai multă credință

în Dumnezeu, cu rugăciune și milostenie, cu iertare și împăcare. Apoi creștinii să nu lipsească în sărbători de la Sfintele Biserici; mamele să nu-și maiucidă copiii; iar bărbații să părăsească desfrâul, beția, ura și răzburarea. De asemeni, tinerii să nu mai plece prin țări păgâne, iar tinerele fete să se îmbrace cuviincios și să imite viața Preasfintei Născătoare de Dumnezeu și a tuturor sfinților.

Dacă vom crede cu tărie și cu dreaptă credință în Hristos și vom împlini poruncile Sfintei Evanghelii, Dumnezeu va amâna sfârșitul lumii și ne va binecuvânta cu toate darurile cerești și pământești.

Iar dacă vom cădea cu toții în cumplite păcate trupești și sufletești și ne vom depărta cu totul de Biserică, de dreapta credință, de pocăință și de toate faptele bune, atunci să ne temem tare de mânia Domnului, că sfârșitul lumii este foarte aproape de noi!

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Fiul lui Dumnezeu, ai milă de lumea pe care Tu ai zidit-o, că deși am păcătuit de moarte înaintea Ta, nu ne deznădăduim. Ci ne închinăm Ție, Te slăvim pe Tine și cerem cu lacrimi mila Ta!

Nu ne lăsa singuri pe lume! Nu ne șterge din cartea vieții Tale! Nu ne arunca în adâncul gheenei, căci Tu ne-ai zidit! Tu ne-ai dat viață, suflet și trup. Tu ții cerul și pământul în mâinile Tale. Ai milă de noi, fiii Tăi, Mântuitorule, că deși suntem răi și păcătoși, dar purtăm în noi dreapta credință, frica de Dumnezeu și bucuria mântuirii.

Ne căim, Mântuitorule și Dumnezeul nostru, că Te-am supărat! Am întinat pământul cu păcatele noastre. Ne-am îndepărtat de poruncile Tale, Doamne, și rățacim pe pământ, fără odihnă. Însă suspinăm pentru păcatele noastre. Ajută-ne să Te slăvim, să ne pocăim, să ne împăcăm și să-Ți slujim cu credință. Suntem bolnavi, prigonți și oboșiți. Dă-ne liniștea Duhului Sfânt, dă-ne pacea Ta, dă-ne dragostea Ta cea dintotdeauna, ca să Te slăvim pe Tine în veci. Amin.

CELE MAI GRELE PĂCATE CARE GRĂBESC SFÂRȘITUL LUMII

Dintre numeroasele păcate și semne apocaliptice care se văd cu ochiul liber acum la sfârșitul mileniului II și începutul celui de al treilea, amintim pe cele mai importante:

1. **Slăbirea credinței în Dumnezeu** la majoritatea creștinilor din zilele noastre, mai ales la intelectuali. Despre aceasta zice însuși Hristos în Sfânta Evanghelie: *Când va veni Fiul Omului, va găsi oare credință pe pământ?*

Se constată astăzi că o bună parte de credincioși sunt indiferenți de viața religioasă de zi cu zi, nu participă regulat la sfintele slujbe ale Bisericii, nu se spovedesc, nu cer Sfânta împărtășanie și nu țin sfintele posturi, deși unii fac donații pentru noile biserici. Dar nici acasă nu citesc Sfânta Scriptură sau alte cărți sfinte, pierzând timpul prin cârciumi.

2. **Îndoiala în credință** și nepăsarea pentru mântuirea sufletului, datorită lipsei de educație religioasă. Nu puțini creștini se îndoiesc în dreapta credință, uneori

colaborează cu sectele, amână pocăința, caută semne și minuni, vor să știe adevărul. Iar dacă nu pot înțelege cu mintea tainele credinței, se prăbușesc în prăpastia indiferentismului religios spre a lor pierzare.

3. **Alcoolismul.** Această patimă cumplită distruge fizic și psihic ființa umană, familia și societatea, și este un adevărat demon, care stăpânește multă lume, mai ales în ultimii zece ani, aproape fără nici o speranță de izbăvire. Numai credința în Dumnezeu și voința hotărâtă a fiecăruia mai poate salva oamenii de la această patimă care duce în iad multe suflete spre veșnica lor pierzare. Căci zice Sfântul Pavel: *Nu vă înșelați, că nici desfrânații, nici prea-desfrânații, nici bețivii... nu vor intra în împărăția lui Dumnezeu!* Alcoolismul este unul din cele mai diabolice droguri pentru români, de care multe persoane, bărbați și tot mai multe femei, sunt dependenți. Această patimă întreține și alte păcate cumplite, ca: desfrâul, crima, divorțul, sinuciderea, bolile psihice etc.

4. **Desfrâul** este cea mai cumplită patimă trupească, legată de firea umană moștenită care dezbină și ucide familia creștină. Ca și celelalte patimi, desfrâul umple iadul de suflete și numai prin rugăciune, prin post și spovedanie se poate scăpa de acest prea greu păcat.

5. **Avortul** face ravagii în societatea creștină de astăzi. El formează cea mai mare crimă în fața lui Dumnezeu, prin uciderea pruncilor din motive pământești: comoditate, lipsă de cele materiale, nefrica de Dumnezeu și nepăsarea față de cele veșnice. Acest cumplit păcat strigător la cer, răspândit astăzi în toată lumea creștină, și nu mai puțin la noi, românii, lipsește pe cei ce l-au comis de împărăția lui Dumnezeu, de nu se vor pocăi cu lacrimi toată viața, întrucât avortul este o crimă dublă, adică ucide pe prunci atât trupește, cât și sufletește, întrucât mor nebotezați.

Și acest greu păcat, practicat astăzi peste tot, grăbește sfârșitul lumii și aduce peste oameni judecata lui Dumnezeu.

6. **Grija exagerată de cele pământești** este și ea o patimă datorită lăcomiei de cele materiale, care stăpânește de obicei pe cei bogăți, făcându-i să uite de Dumnezeu și de cei săraci, lipsiți și bolnavi.

7. **Vrăjitoria**, răspândită astăzi mai ales în rândul femeilor, de asemeni este o lucrare cu totul satanică, care dezbină familii, creează certuri, divorțuri, conflicte etc. și este numărată în rândul păcatelor împotriva Duhului Sfânt.

Iată deci câteva din cele mai grele păcate care grăbesc sfârșitul al lumii de astăzi.

CUM NE PUTEM IZBĂVI DE ACESTE GRELE PĂCATE?

Prima măsură duhovnicească de îndreptare și de pocăință înaintea lui Hristos este părăsirea păcatelor de moarte, amintite mai sus, prin rugăciune, post, spovedanie și prin începerea unei vieți cu totul curate.

Nu ne putem împăca în conștiința noastră cu Dumnezeu și cu oamenii, până nu ne mărturisim toate păcatele și până nu le părăsim pentru totdeauna. De aceea, mare dar ne-a dat Dumnezeu că ne-a lăsat pe pământ Sfânta Liturghie și cele șapte Sfinte

Taine. Prin acestea suntem totdeauna în legătură cu Mântuitorul Hristos și prin ele avem nădejdea mântuirii.

Deci, bucură-te, frate creștine, că îl porți în tine pe Hristos și că ești botezat în numele Preasfintei Treimi! Bucură-te că ți-a dat Dumnezeu viață și harul mântuirii! Bucură-te că nu ești singur pe lume, ci ești cu Hristos și cu sfinții îngeri, care te așteaptă la cele cerești! Pentru aceasta nu te teme de moarte, dacă păzești poruncile lui Dumnezeu. Nu te teme de diavoli, dacă urmezi lui Hristos și sfinților Lui. Nu te teme nici de focul cel nestins, dacă iubești pe aproapele și faci milostenie după putere.

Da, fraților, se apropie ziua cea înfricoșată a Judecării de Apoi. Dar dacă suntem în pace cu toți și ne rugăm și îi miluim pe săraci, și Iisus Hristos, Mântuitorul lumii, ne va mântui pe noi.

Se apropie ceasul cel înfricoșat al judecării, când fiecare va fi judecat după faptele sale. De aceea, toți să fim pregătiți când va veni Domnul, când îngerii vor suna din trâmbițe și când morții vor învia în ziua cea înfricoșată a judecării, care vine curând. Însă nimeni nu știe când va veni ceasul acela. Pentru aceea trebuie să fim întotdeauna pregătiți, să ne pocăim, să plângem neîncetat pentru păcatele noastre, ca să fim iertați și primiți în cereștile lăcașuri.

Semnele apocaliptice se văd astăzi peste tot. Căci auzim de războaie și vești de războaie. Auzim de cutremure, de boli fără leac și de foamete. Popoarele lumii sunt tulburate și cei mai mulți încă nu cred în Hristos. Dar noi, care credem cu tărie în El și sărutăm Sfânta Cruce de 2000 de ani, avem mare nădejde de mântuire.

De aceea suntem datori să ne rugăm neîncetat, să nu lipsim de la biserică și să ne pregătim că vine în curând Mântuitorul lumii să judece pe oameni și pe îngerii căzuți. Nu întrebați cum va fi aceasta! Nu întrebați când și cum va veni Hristos! Aceasta o știe numai Tatăl, iar noi să fim totdeauna pregătiți și împăcați, ca Dumnezeuul milei și al iubirii de oameni să mântuiască sufletele noastre.

CUM TREBUIE SĂ TRĂIM ÎN MILENIUL III?

Să trăim ca niște sfinți, în pace, în post și smerenie și în neîncetată rugăciune; să nu uităm de sfânta milostenie, că *milostenia acoperă mulțime de păcate*. Apoi să nu lipsim de la sfânta biserică în sărbători și să ne mărturisim păcatele cât mai curat și cât mai des posibil.

Iar dacă lumea se va depărta de Dumnezeu tot așa de repede ca în mileniul II, și dacă sectele de tot felul se vor înmulți din ce în ce mai mult, atunci sfârșitul lumii va veni în mod sigur cât mai curând!

Ce să spunem despre semnele apocaliptice pe care ni le-a amintit Mântuitorul în Sfânta Evanghelie de la Matei, capitolul 24, care începe așa: *Vedeți să nu vă amăgească cineva. Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt Hristos, și pe mulți îi vor amăgi.* (Matei 24, 4-5).

Din cuvintele Mântuitorului înțelegem că cel dintâi semn al sfârșitului lumii va fi înmulțirea sectelor de tot felul și amăgirea multor creștini ortodocși prin lepădarea de cruce și de Maica Domnului. Majoritatea cuvioșilor părinți sunt încredințați că sfârșitul

lumii și Judecata de Apoi vor avea loc în mod sigur în cursul mileniului III, cum spun și unii pustnici din Sfântul Munte Athos: „Dacă va mai fi lumea bună, va trece de anul 2000; iar dacă va fi rea, nu va ajunge anul 2000!”

De aceea, odată cu începutul mileniului III, noi creștinii trebuie să trăim o viață cu totul curată, sfântă și cu mare iubire de Dumnezeu și de oameni. Iubirea de Dumnezeu și iubirea de oameni vor salva lumea, vor înnoi sufletele, vor îndemna pe cei păcătoși să se pocăiască, să iubească Biserica și să facă milostenie. În mileniul III, Biserica trebuie să conducă lumea creștină, iar nu păgânii, nu sectele, ateii și fricoșii.

De aceea, să ne schimbăm viața, să ne rugăm cât mai mult, să închidem cărciumile care omoară pe creștini și să alergăm la sfintele biserici!

Da, nu mai avem mulți ani de trăit pe pământ! Căci odată ce satana a fost dezlegat să ucidă lumea prin războaie, foamete, persecuție și boli, sfârșitul lumii se apropie văzând cu ochii. Că nu va mai răbda mult Dumnezeu pe cei păcătoși și necredincioși. Despre sfârșitul lumii ne spune și proorocul Isaia, zicând: *Când se va înmulți mintea, atunci va veni sfârșitul lumii.* Aceasta însă este o taină a Preasfintei Treimi.

Rugăciune

Doamne, Iisuse Hristoase, Mântuitorul lumii, alege pe robii Tăi pe care i-ai scris de la început în cartea vieții și nu ne lepăda pe noi păcătoșii de la fața Ta! Am greșit și nu ne-am pocăit. Te-am supărat și nu ne-am cerut iertare. Acum cădem înaintea Ta, să nu ne părăsești. Ci, prin harul Sfântului Tău Duh, luminează-ne, curățește-ne, izbăvește-ne de tot răul și mântuiește sufletele noastre. Amin.

CE NE ÎNVAȚĂ MÂNTUITORUL HRISTOS DESPRE SFÂRȘITUL LUMII?

Cea mai completă învățătură a Domnului nostru Iisus Hristos despre sfârșitul lumii o aflăm la Sfântul Apostol și Evanghelist Matei, capitolul 24. Apoi la Sfântul Marcu, capitolul 13, și la Sfântul Apostol și Evanghelist Luca, capitolul 21. Toate capitolele sunt clare și pe înțelesul tuturor.

Suntem datori ca zilnic să citim câte un capitol-două din Sfânta Evanghelie, iar săptămânal să citim Evanghelia în care se vorbește despre sfârșitul veacurilor. Astfel vom avea permanent conștiința curată și mintea la Dumnezeu, ca întotdeauna să fim pregătiți pentru ziua și ceasul cel înfricoșat al morții și al Judecății de Apoi. Căci nimic nu este mai înfricoșător pentru oameni decât ceasul morții și Judecata de Apoi.

Evanghelia după Matei

Capitolul 24

Despre sfârșitul lumii

Să explicăm pe scurt Sfânta Evanghelie după Matei, capitolul 24, și să vedem ce ne învață Domnul nostru Iisus Hristos despre sfârșitul veacurilor, care este tot mai aproape.

1. *Și ieșind Iisus din templu, S-a dus și s-au apropiat de El ucenicii Lui, ca să-i arate clădirile templului.*
2. *Iar El, răspunzând, le-a zis: Vedeți toate acestea? Adevărat grăiesc vouă: Nu va rămâne aici piatră pe piatră, care să nu se risipească .**
3. *Și șezând El pe Muntele Măslinilor, au venit la El ucenicii, deosebi, zicând: Spune nouă când vor fi acestea și care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului?*
4. *Răspunzând, Iisus le-a zis: Vedeți să nu vă amăgească cineva.*
5. *Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt Hristos, și pe mulți îi vor amăgi.*

* în anul 70-71 după Hristos, armata romană sub conducerea lui Tit și Vespasian a dărâmat integral Ierusalimul și Sfânta Cetate cu templul lui Solomon. Abia după ce Sfântul Constantin a ajuns împărat la Bizanț, anul 323, s-a refăcut din nou orașul Ierusalim.

Mântuitorul Hristos ne dă poruncă în această Evanghelie să nu ne lăsăm amăgiți de sectanții de tot felul și de cei care vor să ne corupă cu daruri și cu bani. De aceea zice Domnul: „*Vedeți să nu vă amăgească cineva! Că mulți oameni vicleni și mincinoși vor veni întru numele Meu și vor zice: Eu sunt Hristos, și pe mulți îi vor amăgi*”.

Cine sunt acești „prooroci mincinoși” și „hristoși mincinoși” atât de mulți, care vor îndrăzni să zică: „*Eu sunt Hristos!*” și prin minciunile lor, vor înșela pe mulți? Acești „prooroci mincinoși” și „hristoși mincinoși” sunt sectele religioase de toate nuanțele, care se înmulțesc din zi în zi și grăbesc sfârșitul lumii! Ei îndrăznesc a amăgi pe creștinii slabi în credință, dându-le daruri și bani, pentru a se lepăda de Biserică și de Evanghelia lui Hristos, precum vedem și în zilele noastre.

Vai, ce cumplite vremuri trăim în acești ani! Vai, câți creștini slabi în credință se vând la sectanți pentru daruri, pierzându-și sufletele lor! Oare cine va mai rezista în vremurile acelea de pe urmă? Vor mai fi atunci păstori și preoți cu viață sfântă? Vor mai fi atunci mame evlavioase cu prunci în brațe? Vor mai alerga atunci credincioșii la sfintele biserici să-și mărturisească păcatele și să asculte Sfânta Liturghie? Dar de ce primul mare semn apocaliptic de la sfârșitul veacurilor începe tocmai cu înmulțirea sectelor și a „proorocilor mincinoși”? Să luăm aminte: **Cu cât se înmulțesc sectele mai mult, cu**

atât sfârșitul lumii este mai aproape și cu atât trebuie să fim mai pregătiți pentru înfricoșata judecată.

Pentru că sectele de tot felul și „proorocii mincinoși”, fiind conduși de diavolul, vor face cel mai mare rău Bisericii și creștinilor dreptmăritori, căutând să-i despartă de Hristos, încât *pe mulți vor amăgi* și îi vor trage la înșelăciunea lor.

Într-adevăr, mai mare pierdere de suflete omenești se va face prin secte și prin „proorocii mincinoși”, decât prin secetă, prin foamete și prin războaie. Căci războaiele, seceta și foameteaucid numai trupul, dar sufletele creștinilor nu le pot ucide. Apoi, cei care cad în rătăcirea sectelor, dacă vor muri așa, mare bucurie vor face diavolilor, umplând iadul cu sufletele lor, căci nimeni nu-i va mai putea izbăvi din focul cel de veci.

Deci mult mai greu și mai cumplit este războiul sectelor împotriva creștinilor ortodocși, decât războiul armelor. De aceea, creștinii adevărați nu se cuvine să se teamă mai mult de războaie sau de foame, decât de secte. Războaiele le fac oamenii răi, în numele diavolului, pe când războiul sectelor de tot felul îl conduce direct satana. Căci mai mulți vor muri la sfârșitul lumii de amăgirea sectelor diavolești, decât de boli, de arme și de foamete. **De aceea, trebuie să rămânem statornici în sânul Bisericii Ortodoxe, care este mama noastră cea duhovnicească, ca să fim în veci cu Hristos întru slava Preasfintei Treimi.**

Deci, să luăm aminte, iubiți creștini, ca să nu ne pierdem sufletele, alergând la secte și la învățăturile lor mincinoase.

6. *Și veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie; luați seama să nu vă speriați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu este sfârșitul.*
7. *Căci se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție și va fi foamete și ciură și cutremur mare pe alocuri.*
8. *Dar toate acestea sunt începutul durerilor,* spune Mântuitorul Hristos.

Deci, pe lângă războiul sectelor, va veni peste lume și războiul armelor, care va fi foarte înfricoșat. Mai întâi se va *auzi de războaie și zvonuri de războaie*, cum spune Mântuitorul Hristos și unii din proorocii Vechiului Testament.

Atunci se vor ridica unele țări împotriva altora și se vor ucide unele pe altele; încât popoarele nu se vor mai înțelege între ele și va fi mare tulburare și vărsare de sânge în toată lumea. Dar să nu uităm că toate acestea vor fi numai *începutul durerilor*. Iar dacă creștinii se vor pocăi, Iisus Hristos va întârzia sfârșitul lumii.

Doamne, ai milă de noi și de lumea pe care Tu însuși ai zidit-o și nu ne pierde pentru mulțimea păcatelor noastre, ci ne iartă și ne miluiește după mare mila Ta.

9. *Atunci vă vor da pe voi spre asuprire și vă vor ucide și veți fi urâți de toate neamurile pentru numele Meu.*

Oare cine ne vor da pe noi creștinii în neazuri și ne vor omorâ? Și de ce vor fi urâți creștinii de către toate neamurile (adică necreștinii) pentru numele lui Hristos?

Pe creștini îi vor da la chinuri păgânii, ateii și cei care L-au răstignit pe Hristos și care se luptă de 2000 de ani să distrugă creștinismul prin secte, prin ateism, prin războaie, prin desfrâu, prin pornografie, prin crime de tot felul, prin ucidere de prunci, prin alcoolism și prin toate mijloacele de exterminare fizică și psihică care vor fi atunci. Dar nu vor reuși în întregime. Căci vor mai rămâne cei aleși, care nu-și vor pleca genunchiul diavolului și slugilor lui!

Iar pentru că nu vor reuși să-i ucidă pe toți creștinii dreptmăritori și iubitori de Hristos, necredincioșii, numiți păgâni, neamuri sau secte, vor urâ de moarte pe adevărații creștini și îi vor prizoni până la sfârșit, cum citim în Sfânta Evanghelie.

Deci, mai întâi creștinii vor fi atacați de mulțimea sectelor, apoi vor fi amenințați de războaie și vești de războaie și la urmă vor fi persecutați și uciși pentru dreapta credință, fiind prizoniți în multe chipuri pentru numele lui Iisus Hristos.

Doamne Dumnezeu nostru, oare cine va putea suferi acele înfricoșate chinuri apocaliptice, care se pregătesc să vină peste noi? Ci rămâi cu noi păcătoșii, Fiul lui Dumnezeu, și nu ne pierde pentru mulțimea păcatelor noastre. Amin.

10. Atunci mulți se vor sminti și se vor vinde unii pe alții; și se vor urî unii pe alții.

11. Și mulți prooroci mincinoși se vor scula și vor amăgi pe mulți.

Aici, Hristos ne spune că în vremurile de pe urmă vor ieși din nou *prooroci mincinoși* și vor înșela pe mulți cu învățăturile lor eretice. Oare cine dintre noi păcătoșii este conștient de aceste grele încercări care vor veni de la diavolul în anii cei mai de pe urmă?

12. Iar din pricina înmulțirii fărâdelegii, iubirea multora se va răci.

Adică mulți credincioși se vor îndepărta de Biserică, se vor certa frate cu frate, se vor ucide unul pe altul, și se vor înstrăina de Hristos. Deja aceste semne se văd și astăzi.

13. Dar cel ce va răbda până la sfârșit, acela se va mântui.

Între aceștia pot fi numărați creștinii evlavioși, tinerii crescuți în frică de Dumnezeu, preoții devotați pentru Hristos și monahii râvnitori.

14. Și se va propovădui această Evanghelie a împărăției în toată lumea, spre mărturie la toate neamurile; și atunci va veni sfârșitul.

Deci, să luăm aminte că sfârșitul lumii nu va veni până nu se va propovădui Evanghelia împărăției în toate țările de pe fața pământului, spre mărturie la toate

neamurile și îndată după aceea va veni sfârșitul. Și aceasta pentru ca nu cumva vreo țară sau vreun neam să spună că nu a auzit de Evanghelia lui Hristos.

15. *Deci, când veți vedea urâciunea pustiirii ce s-a zis prin Daniel proorocul, stând în locul cel sfânt - cine citește să înțeleagă.*
16. *Atunci cei din Iudeea să fugă în munți.*
17. *Cel ce va fi pe casă să nu se coboare, ca să-și ia lucrurile din casă.*
18. *Iar cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă înapoi, ca să-și ia haina.*

Aceste trei versete arată cât de grabnică și înfricoșătoare va fi fuga creștinilor din veacul de pe urmă, încât ne înspăimântă pe toți. După mărturia Sfinților Părinți, urâciunea pustiirii este denumirea lui Antihrist, care va profana tot ce este sfânt pe pământ, va ucide pe cei aleși ai lui Hristos și va domni trei ani și jumătate.

19. *Vai de cele însărcinate și de cele ce vor alăpta în zilele acelea!*

Mântuitorul arată în acest verset mai multă milă pentru femeile însărcinate și cu copii la sân, decât pentru toate celelalte categorii de credincioși, ceea ce trebuie să dea mult de gândit celor căsătoriți de astăzi, care se feresc de nașterea de copii, pentru care vor da greu răspuns.

20. *Rugați-vă ca să nu fie fuga voastră iarna, nici sâmbăta.*

Unii Sfinți Părinți interpretează acest verset astfel: Să nu ne găsească sfârșitul veacurilor sau ceasul morții în iarna păcatelor, adică în nepocăință, și nici sâmbăta, adică în credința Legii Vechi sau a sectelor, care nu pot mântui pe om.

21. *Căci va fi atunci strâmtorare mare, cum n-a fost de la începutul lumii până acum și nici nu va mai fi.*
22. *Și de nu s-ar fi scurtat acele zile, n-ar mai scăpa nici un trup; dar pentru cei aleși se vor scurta acele zile.*

Cum se vor scurta acele zile din vremea de pe urmă, nimeni nu știe. Însă zilele și nopțile din vremea aceea vor trece mult mai repede, cu voia lui Dumnezeu, ca să scape cu viață cei aleși.

23. *Atunci, de vă va zice cineva: Iată, Mesia este aici sau dincolo, să nu-l credeți.*
24. *Căci se vor ridica hristoși mincinoși și prooroci mincinoși și vor da semne mari și chiar minuni, ca să amăgească, de va fi cu putință, și pe cei aleși.*
25. *Iată, v-am spus de mai înainte.*

Pentru a treia oară Hristos ne vorbește aici despre „hristoși mincinoși” și „prooroci mincinoși” care vor face semne mari și vor amăgi pe mulți, spre a lor pierzare, dar să nu credem în ei și în semnele lor, dacă vrem să ne mântuim.

26. *Deci, de vă vor zice vouă: Iată este în pustie, să nu ieșiți; iată este în cămări, să nu credeți.*
27. *Căci precum fulgerul iese de la răsărit și se arată până la apus, așa va fi și venirea Fiului Omului.*
28. *Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii.*

Aici este vorba despre tot felul de secte care, cu puterea satanei, vor face semne mari și chiar minuni, căutând să amăgească pe toți oamenii și chiar pe creștini. De aceea, credincioșii sunt datori să asculte de păstorii lor, ca nu cumva să fie vânați de proorocii mincinoși din zilele de pe urmă și să-și piardă sufletul.

29. *Iar îndată după strâmtorarea acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu va mai da lumina ei, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerului se vor zgudui.*
30. *Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate neamurile pământului și vor vedea pe Fiul Omului venind pe norii cerului, cu putere și cu slavă multă.*

Semnul Fiului Omului este Sfânta Cruce, pe care S-a răstignit Hristos pentru mântuirea lumii și pe care au hulit-o atât evreii din Legea Veche, cât și mulțimea sectelor rupte din sânul Bisericii Apostolice.

Dar de ce vor plânge toate neamurile pământului, când vor vedea pe cer semnul Sfintei Cruci? întâi vor plânge pentru că au hulit și călcat în picioare Sfânta Cruce pe care S-a răstignit Hristos și prin care s-a mântuit lumea. Al doilea, vor plânge pentru că nu vor mai avea timp de pocăință și vor fi aruncați în chinurile veșnice.

31. *Și va trimite pe îngerii Săi, cu sunet mare de trâmbiță, și vor aduna pe cei aleși ai Lui din cele patru vânturi, de la marginile cerului până la celelalte margini.*
32. *Învățați de la smochin pilda: Când mlădița lui se face fragedă și odraslește frunze, cunoașteți că vara este aproape.*
33. *Asemenea și voi, când veți vedea toate acestea, să știți că este aproape, la ușă.*

Astăzi, când semnele sfârșitului veacurilor se văd cu ochiul liber, trebuie să ne gândim cât de aproape este a doua venire a Mântuitorului și Judecata de Apoi și cât de mult trebuie să ne pregătim sufletește noi, creștinii ortodocși, pentru a da răspuns bun înaintea Dreptului Judecător.

34. *Adevărat grăiesc vouă că nu va trece neamul acesta, până ce nu vor fi toate acestea.*
35. *Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*
36. *Iar de ziua și de ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tată.*

Deși ziua și ceasul Judecății de Apoi nu-l știe nimeni, nici îngerii din cer, fără numai Tatăl, trebuie să înțelegem că Mântuitorul, a doua persoană a Preasfintei Treimi, fiind deoființă cu Tatăl, știe toate acestea ca Dumnezeu, însă S-a smerit înaintea noastră, ca să ne învețe taina smereniei.

37. *Și precum a fost în zilele lui Noe, așa va fi venirea Fiului Omului.*
38. *Căci precum în zilele acelea dinainte de potop, oamenii mâncau și beau, se însurau și se măritau, până în ziua când a intrat Noe în corabie.*
39. *Și n-au știut până ce a venit potopul și i-a luat pe toți, la fel va fi și venirea Fiului Omului.*

Când Noe făcea corabia înainte de potop, toți oamenii de atunci râdeau de el. Iar când a venit potopul fără de veste, ei mâncau, beau și se însurau, încât au murit toți înecați, afară de cei din corabie.

Tot așa va fi și la sfârșitul veacurilor. Cei buni, mult mai puțini la număr decât cei răi, vor aștepta pregătiți venirea lui Hristos la Judecata de Apoi. Iar cei răi, care vor fi foarte numeroși, vor trăi în tot felul de păcate, ca: necredință, ură, desfrâu, ucideri, beții etc. până când va veni Hristos la înfricoșata judecată și-i va arunca în focul cel veșnic.

40. *Atunci, din doi care vor fi în țarină, unul se va lua și altul se va lăsa.*
41. *Din două care vor măcina la moară, una se va lua și alta se va lăsa.*
42. *Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru.*

În ceasul Judecății de Apoi, cei buni se vor lua de îngeri, atât bărbați, cât și femei, și vor intra în fericirea cea veșnică; iar cei răi, se vor lăsa în iad spre veșnica lor osândă. De aceea, Domnul ne poruncește să priveghem, că nu știm când va veni ceasul înfricoșatei judecăți.

43. *Aceea cunoașteți, că de-ar ști stăpânul casei la ce strajă din noapte vine furul, ar priveghea și n-ar lăsa să i se spargă casa.*
44. *De aceea și voi fiți gata, că în ceasul în care nu gândiți Fiul Omului va veni.*
45. *Cine, oare, este sluga credincioasă și înțeleaptă pe care a pus-o stăpânul peste slugile sale, ca să le dea hrană la timp?*

46. *Fericită este sluga aceea, pe care, venind stăpânul său, o va afla făcând așa.*
47. *Adevărat zic vouă că peste toate avuțiile sale o va pune.*
48. *Iar dacă acea slugă, rea fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârzie!*
49. *Și va începe să bată pe cei care slujesc împreună cu el, să mănânce și să bea cu bețivii.*
50. *Veni-va stăpânul slugii aceleia în ziua în când nu se așteaptă și în ceasul pe care nu-l cunoaște,*
51. *Și o va tăia din dregătorie și partea ei o va pune cu fățarnicii. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.*

În versetele 45-48, Hristos fericește pe slugile sale - ierarhi și preoți, care vor hrăni și adăpa la timp pe fiii lor sufletești, atât cu hrană trupească, cât și duhovnicească. Iar dacă păstorii sufletești nu vor avea grijă de turma lui Hristos, atunci Dreptul Judecător va veni fără de veste și îi va osândi în iad, unde „va fi plângerea și scrâșnirea dinților”.

Evanghelia după Marcu

Capitolul 13

Despre sfârșitul lumii

Iisus Hristos vorbește despre dărâmarea Ierusalimului și despre a doua venire a Fiului Omului, precum și îndemnuri la priveghere.

1. *Și ieșind din templu, unul dintre ucenicii Săi I-a zis: învățătorule, privește ce fel de pietre și ce clădiri!*
2. *Dar Iisus a zis: Vezi aceste mari clădiri? Nu va rămâne piatră de piatră care să nu se risipească.*
3. *Și șezând pe Muntele Măslinilor, în fața templului, îl întrebau, de o parte, Petru, Iacov, Ioan și cu Andrei:*
4. *Spune-ne nouă când vor fi acestea? Și care va fi semnul când va fi să se împli-nească toate acestea?*
5. *Iar Iisus a început să le spună: Vedeți să nu vă înșele cineva.*
6. *Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând că sunt Eu, și vor amăgi pe mulți.*
7. *Iar când veți auzi de războaie, și de zvonuri de războaie, să nu vă tulburați, căci trebuie să fie, dar încă nu va fi sfârșitul.*
8. *Și se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție, vor fi cutremure pe alocuri și foamete și tulburări vor fi. Iar acestea sunt începutul durerilor.*
9. *Luați seama la voi înșivă. Că vă vor da în adunări și veți fi bătuți în sinagogi și veți sta înaintea conducătorilor și a regilor, pentru Mine, spre mărturie lor.*

10. *Ci mai întâi Evanghelia trebuie să se propovăduiască la toate neamurile.*
11. *Iar când vă vor duce ca să vă predea, nu vă îngrijiți dinainte ce veți vorbi, ci să vorbiți ceea ce se va da vouă în ceasul acela. Căci nu voi sunteți cei care veți vorbiți, ci Duhul Sfânt.*
12. *Și va da frate pe frate la moarte și tată pe copil și copiii se vor răzvrăti împotriva părinților și îi vor ucide.*
13. *Și veți fi urâți de toți pentru numele Meu; iar ce cel va răbda până la urmă, acela se va mântui.*
14. *Iar când veți vedea urâciunea pustiirii, stând unde nu se cuvine — cine citește să înțeleagă - atunci cei ce vor fi în Iudeea să fugă în munți,*
15. *Și cel de pe acoperiș să nu se coboare în casă, nici să intre ca să-și ia ceva din casa sa.*
16. *Și cel ce va fi în țarină să nu se întoarcă îndărăt, ca să-și ia haina.*
17. *Dar vai celor ce vor avea în pânțele și ce lor ce vor alăpta în zilele acelea!*
18. *Rugați-vă, dar, ca să nu fie fuga voastră iarna.*
19. *Căci în zilele acelea va fi necaz cum nu a mai fost până acum, de la începutul făpturii, pe care a zidit-o Dumnezeu, și nici nu va mai fi.*
20. *Și de nu ar fi scurtat Domnul zilele acelea, n-ar scăpa nici un trup, dar pentru cei aleși, pe care i-a ales, a scurtat acele zile.*
21. *Și atunci dacă vă va zice cineva: Iată, aici este Hristos, sau iată acolo, să nu credeți.*
22. *Se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși și se vor face semne și minuni, ca să ducă în rătăcire, de se poate, pe ce aleși.*
23. *Dar voi luați seama. Iată dinainte v-am spus vouă toate.*
24. *Ci în acele zile, după necazul acela, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina ei.*
25. *Și stelele vor cădea din cer și puterile care sunt în ceruri se vor clătina.*
26. *Atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori, cu putere multă și cu slavă.*
27. *Și atunci El va trimite pe îngeri și va aduna pe aleșii Săi din cele patru vânturi, de la marginea pământului până la marginea cerului.*
28. *Învățați de la smochin pilda: Când mlădița lui se face fragedă și înfrunzește, cunoașteți că vara este aproape.*
29. *Tot așa și voi, când veți vedea împlinindu-se aceste lucruri, să știți că El este aproape, lângă uși.*
30. *Adevărat grăiesc vouă că nu va trece neamul acesta până ce nu vor fi toate acestea.*
31. *Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*
32. *Iar despre ziua aceea și despre ceasul acela nimeni nu știe, nici îngerii din cer, nici Fiul, ci numai Tatăl.*
33. *Luați aminte, privegheați și vă rugați, că nu știți când va fi acea vreme.*

34. *Este ca un om care a plecat în altă țară și, lăsându-și casa, a dat puterea în mâna slugilor, dând fiecăruia lucrul lui, iar portarului i-a poruncit să vegheze.*
35. *Vegheați, dar, că nu știți când va veni stăpânul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cântatul cocoșilor, sau dimineața.*
36. *Ca nu cumva venind fără veste, să vă afle pe voi dormind.*
37. *Iar ceea ce vă zic vouă, zic tuturor: Privegheați!*

Sfântul Evanghelist Marcu spune în plus față de Sfântul Evanghelist Matei și acest verset: „*Și va da frate pe frate la moarte și tată pe copil și copiii se vor răzvrăti împotriva părinților și îi vor ucide.*”

În ultimele cinci versete Mântuitorul ne îndeamnă să veghem și să ne rugăm ziua și noaptea, că nu știm când va sosi ceasul judecării, poruncindu-ne tuturor să priveghem și să fim gata pentru a întâmpina pe Iisus Hristos, care va veni să judece pe fiecare după faptele sale.

Evangelia după Luca

Capitolul 21

Despre sfârșitul lumii

Cuvântarea lui Iisus despre dărâmarea Ierusalimului și a doua Sa venire.

- ...5. *Iar unii vorbind despre templu că este împodobit cu pietre frumoase și cu podoabe, El a zis:*
6. *Vor veni zile când, din cele ce vedeți, nu va rămâne piatră pe piatră care să nu se risipească.*
7. *Și ei L-au întrebat, zicând: Invățătorule, când oare, vor fi acestea? Și care este semnul când au să fie acestea?*
8. *Iar El a zis: Vedeți să nu fiți amăgiți, căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt, și vremea mea s-a apropiat. Nu mergeți după ei.*
9. *Iar când veți auzi de războaie și de răzmerițe, să nu vă înspăimântați; căci acestea trebuie să fie întâi, dar sfârșitul nu va fi curând.*
10. *Atunci le-a zis: Se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție.*
11. *Și vor fi cutremure mari și, pe alocurea, foamete și ciumă și spaima și semne mari din cer vor fi.*
12. *Dar, mai înainte de toate acestea, își vor pune mâinile pe voi și vă vor prizoni, dându-vă în sinagogi și în temnițe, ducându-vă la împărați și la dregători, pentru numele Meu.*
13. *Și va fi vouă spre mărturie.*
14. *Puneți deci în inimile voastre să nu gândiți de mai înainte ce veți răspunde;*

15. *Căci Eu vă voi da gură și înțelepciune, căreia nu-i vor putea sta împotriva, nici să-i răspundă toți potrivnicii voștri.*
16. *Și veți fi dați și de părinți și de frați și de neamuri și de prieteni, și vor ucide dintre voi.*
17. *Și veți fi urâți de toți, pentru numele Meu.*
18. *Și păr din capul vostru nu va pieri.*
19. *Prin răbdarea voastră veți dobândi sufletele voastre.*
20. *Iar când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, atunci să știți că s-a apropiat pustiirea lui.*
21. *Atunci cei din Iudeea să fugă la munți și cei din mijlocul lui să iasă din el și cei de prin țărini să nu intre în el.*
22. *Căci acestea sunt zilele răzbunării, ca să se împlinescă toate cele scrise.*
23. *Dar vai celor care vor avea în pânțele și celor care vor alăpta în acele zile. Căci va fi în țară mare strâmtorare și mânie împotriva acestui popor.*
24. *Și vor cădea de ascuțișul săbiei și vor fi duși robi la toate neamurile, și Ierusalimul va fi călcat în picioare de către neamuri, până ce se vor împlini vremurile neamurilor.*
25. *Și vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pământ spaimă între neamuri și nedumerire din pricina vuietului mării și al valurilor.*
26. *Iar oamenii vor muri de frică și de așteptarea celor ce au să vină peste lume, căci puterile cerurilor se vor clătina.*
27. *Și atunci vor vedea pe Fiul Omului venind pe nori cu putere și cu slavă multă.*
28. *Iar când vor începe să fie acestea, prindeți curaj și ridicați capetele voastre, pentru că răscumpărarea voastră se apropie.*
29. *Și le-a spus o pildă: Vedeți smochinul și toți copacii:*
30. *Când înfrunzesc aceștia, văzându-i, de la voi înșivă știți că vara este aproape.*
31. *Așa și voi, când veți vedea făcându-se acestea, să știți că aproape este împărăția lui Dumnezeu.*
32. *Adevărat grăiesc vouă că nu va trece neamul acesta până ce nu vor fi toate acestea.*
33. *Cerul și pământul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.*
34. *Luați seama la voi înșivă, să nu se îngreu ieze inimile voastre de mâncare și de băutură și de grijile vieții, și ziua aceea să vină peste voi fără de veste,*
35. *Ca o cursă; căci va veni peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pământ.*
36. *Privegheați dar în toată vremea rugându-vă, ca să vă întăriți să scăpați de toate acestea care au să vină și să stați înaintea Fiului Omului...*

Evangelistul Luca spune în plus față de ceilalți doi Evangheliști, Matei și Marcu, că *vor fi semne în soare, în lună și în stele, iar pe pământ spaimă între neamuri și*

nedumerire din pricina vuietului mării și al valurilor. Iar oamenii vor muri de frică și de așteptarea celor ce au să vină peste lume, căci puterile cerurilor se vor clătina.

De asemenea, Mântuitorul ne îndeamnă pe toți, zicând: *Luați seama la voi înșivă, să nu se îngreueze inimile voastre de mâncare și de băutură și de grijile vieții, și ziua aceea să vină peste voi fără de veste, ca o cursă; căci va veni peste toți cei ce locuiesc pe fața întregului pământ. Privegheați dar în toată vremea rugându-vă, ca să vă întăriți să scăpați de toate acestea care au să vină și să stați înaintea Fiului Omului...*

PROFEȚIA SFÂNTULUI NIFON DESPRE SFÂRȘITUL VEACURILOR

Până la sfârșitul lumii, fiule, nu vor lipsi dreptii Domnului Dumnezeu, după cum nici lucrătorii satanei nu vor lipsi. În zilele cele mai de pe urmă, însă, adevărații slujitori ai lui Hristos se vor ascunde de oameni. Și chiar dacă nu vor face semne și minuni ca astăzi, vor călători neconținut pe calea cea strâmtă, cu toată smerenia. Aceștia vor fi în împărăția lui Dumnezeu mai mari decât părinții făcători de minuni. În vremea lor nu va mai fi cineva care să facă semne minunate, deoarece, chiar văzându-l, nu vor vrea să se înțelească în luptele duhovnicești. **În primul rând, cei ce vor ședea pe scaunele bisericești din toată lumea, vor fi cu totul străini și nici idee nu vor avea despre virtute. Dar și întâi-stătătorii monahilor vor fi la fel. Vor fi robii pântecelui și ai slavei deșarte, încât vor fi mai degrabă sminteală pentru oameni decât pildă de virtute, deoarece virtutea va lăncezi. Va domni peste tot iubirea de argint, dar vai de monahii care se vor desfată cu banii. Că aceștia vor fi urâciune înaintea lui Dumnezeu și nu vor vedea fața Domnului. Monahii și mirenii vor da bani cu camătă și nu vor vrea să-i înmulțească în Dumnezeu, prin milostenie la săraci.** De aceea, dacă nu se lasă de această lăcomie, vor fi aruncați în tartar și în muncile iadului. Deci atunci, cum am zis mai înainte, cei mai mulți se vor rătăci din neștiință pe calea cea largă a pierzării.

VEDENIA SFANTULUI NIFON DESPRE ÎNFRICOȘATA JUDECATĂ

Într-o seară, după ce și-a terminat obișnuita rugăciune de noapte, Cuviosul Nifon s-a întins să doarmă pe patul de pietre ca întotdeauna. Era miezul nopții și el încă veghea, privind cerul înstelat și luna. Singur își socotea păcatele sale și se tânguia cu mintea, gândindu-se la înfricoșatul ceas al judecății. Deodată vede că se trage tăria cerului ca o perdea și apare Domnul nostru Iisus Hristos într-o slavă negrăită. În jurul lui, în văzduh, stăteau toate oștile cerești; îngeri, heruvimi și serafimi, erau în minunate și înfricoșate cete, rânduite fiecare după felul, frumusețea și strălucirea lor. Domnul S-a adresat conducătorului unei cete și acela s-a apropiat luminos, cu teamă și respect.

„Mihaile, mai-marele Așezământului, pregătește, cu ceata ta, tronul de foc al slavei Mele și mergi în Valea lui Iosafat. Acolo să-l așezi ca prim semn al venirii Mele.

Pentru că s-a împlinit ceasul când fiecare va lua plata după faptele sale. Grăbește-te, că a sosit ceasul! Voi judeca pe cei ce s-au închinat la idoli și s-au lepădat de Mine, Făcătorul lor. Pe cei ce s-au închinat la pietre și la lemne, pe care le-am dat spre trebuința lor. Pe toți îi voi sfârâma ca pe „vasele olarului”. Tot așa și pe dușmanii Mei, pe ereticii care au îndrăznit să coboare pe Duhul Mângâietor în rândul făpturilor. Vai de ei, ce foc îi așteaptă!

Acum Mă voi arăta și iudeilor, care M-au răstignit și n-au crezut în dumnezeirea Mea. Mi S-a dat toată stăpânirea și puterea și sânt Judecător drept. Atunci când eram pe Cruce, ziceau: *Huo! Tu, Cel ce dărâmi Biserica..., mântuiește-Te pe Tine...* Acum a Mea este răzbunarea, le voi răsplăti! Voi judeca, voi cerceta, voi pedepsi aspru neamul jidovesc, cel stricat și viclean, pentru că nu s-a pocăit. Le-am dat vreme de pocăință, dar au nesocotit-o; vor lua acum răzbunare.

Le voi răsplăti și sodomiților, care au spurcat pământul și văzduhul cu nelegiuirea lor. I-am ars atunci și iarăși îi voi arde, pentru că au urât plăcerea Duhului Sfânt și au iubit plăcerea diavolului. Voi pedepsi pe toți desfrânații, nerușinații și întunecații care se aseamănă cu armăsarii. Nu s-au îndestulat cu căsnicia lor legiuită, și s-au bălăcit în fărădelege și satana i-a aruncat legați în prăpastia de foc. Nu au auzit că *înfricoșat lucru este a cădea în mâinile Dumnezeului Celui viu*. Nu s-au temut că voi vărsa peste ei mânia Mea; i-am chemat la pocăință, dar nu s-au pocăit.

Voi judeca pe toți tâlharii care au făcut noian de rele, precum și pe ucigași și pe toți care au făcut mulțime de păcate. Eu le-am dat timp să se pocăiască, dar ei n-au luat în seamă. Unde sânt faptele lor cele bune? Le-am dat pildă și icoană pe fiul cel desfrânat și pe mulți alții, să nu se deznădăjduiască de păcatele lor. Ei însă au disprețuit poruncile Mele și s-au lepădat de Mine. S-au îndepărtat de Mine și au iubit stricăciunea; pe Mine M-au nesocotit și s-au făcut robi păcatului. Să meargă deci în focul pe care ei singuri și l-au aprins.

Dar și pe cei care au murit, ținând minte răul, Te voi trimite într-o înfricoșată muncă. Pentru că n-au dorit pacea Mea, ci au fost mânioși, răutăcioși și răzbunători. Pe lacomi, pe cei ce au luat dobândă și pe toți iubitorii de argint, care este închinare la idoli, îi voi nimici și distruge cu toată mânia Mea, pentru că și-au pus nădejdea în bani și pe Mine M-au nesocotit, ca și cum nu M-aș îngriji de ei. Pe acei mincinoși creștini care au învățat că nu este învierea morților și că există metempsihoză (reîncarnarea sufletelor) acum, aici pe pământ, îi voi topi pe toți în gheenă ca ceara; atunci se vor convinge de învierea morților. Magii, vrăjitorii și toți care se ocupă cu magia vor fi zdrobiți.

Vai și de cei care au petrecut cu chitare și instrumente; „au cântat, s-au îmbătat, au jucat, au vorbit necurății și s-au dedat la rele! I-am chemat și nu M-au ascultat, ci M-au luat în răs. Acum viermele le va roade inima. Le-am dat la toți milă și pocăință, dar nici unul nu a luat aminte. Voi închide în întuneric și pe cei ce au nesocotit Sfintele Scripturi, pe care le-a scris Duhul Meu prin mijlocirea sfinților. Voi judeca și pe cei ce se ocupă cu superstițiile și se încred în cuțițe, găleți, furci și altele asemenea. Atunci vor înțelege că trebuia să nădăjduiască în Dumnezeu și nu în creaturile Lui. Se vor tulbura și împotrivi atunci, dar nu vor avea nici o putere deoarece, *a Mea este răzbunarea, Eu le voi răsplăti*.

Voi pedepsi pe împărații și pe conducătorii care M-au amărât neconținut cu nedreptățile lor. Au judecat nedrept și cu mândrie, disprețuind pe oameni. Și aceștia vor plăti. Dreapta Mea putere nu primește mită. Îi voi pedepsi după fărădelegile lor. Atunci vor înțelege că sunt mai înfricoșat decât toți împărații pământului. Vai de ei, ce iad îi așteaptă pentru că au fost cruzi și au vărsat sânge nevinovat, sângele copiilor și al soțiilor lor.

Cu ce urgie voi pedepsi pe acei slujitori care n-au fost păstori adevărați ai Bisericii; care Mi-au păraginit via Mea și Mi-au risipit oile! Că au păstorit aur și argint și nu suflete și au căutat preoția pentru interes. Ce pedeapsă vor lua! Ce tânguire! Voi vărsa peste ei toată mânia Mea și urgia, și-i voi zdrobi. S-au străduit să câștige oi și boi care pier, iar de turma mea cea cuvântătoare nu s-au îngrijit. Voi pedepsi cu toiag fărădelegile lor și cu bici nedreptățile lor. Dar și pe preoții care glumesc, râd și se ceartă în biserică, Îi voi arunca în foc și în tartar!

Am venit și vin. Cine poate să-mi stea împotrivă? Dar vai și amar de cel păcătos care va cădea în mâna Mea! Pentru că fiecare se va înfățișa înaintea Mea „gol și descoperit”. Cum va îndrăzni atunci să se arate nerușinarea păcătoșilor? Cum vor privi fața Mea? Unde-și vor ascunde rușinea? Se vor umplea de rușine înaintea Mea și a preacuratelor puteri cerești.

Voi judeca și pe monahii care și-au neglijat canonul și au nesocotit făgăduințele pe care le-au făcut înaintea lui Dumnezeu, a îngerilor și a oamenilor. Una au făgăduit și alta au făcut. Din înălțimea norilor îi voi arunca în prăpastia iadului. Nu le-a fost de ajuns pieirea lor, ci au produs și altora sminteală ucigătoare. Mai bine le-ar fi fost să nu se fi lepădat de lume, decât să se lepede și să trăiască rău, în desfrânare. *A Mea este răzbunarea, Eu le voi răsplăti tuturor celor ce nu au voit să se pocăiască. Îi voi judeca pe toți ca un Judecător drept...*

Cuvintele acestea pe care Domnul le-a rostit cu glas de tunet către Arhanghelul Mihail au umplut de spaimă nenumăratele puteri îngerești.

Apoi a poruncit să-i aducă cele șapte veacuri de la facerea lumii. Mihail a primit poruncă să îndeplinească și acest lucru. De aceea a mers degrabă la casa testamentului și le-a adus. Erau ca niște cărți mari, pe care le-a pus în fața Judecătorului. Apoi a stat de o parte privind cu respect cum răsfoiește Domnul istoria veacurilor. Și a luat primul veac, l-a deschis și a zis: „Aici scrie, în primul rând: Tatăl, Fiul și Duhul Sfânt, un Dumnezeu în trei fețe. Din Tatăl S-a născut Fiul și Făcătorul veacurilor, deoarece cu Cuvântul Tatălui, prin Fiul, s-au făcut veacurile, s-au creat netrupeștile puteri, s-au întărit cerurile, pământul, adâncurile, marea, râurile și toate cele ce sunt într-însele”...în același chip a răsfoit cele șapte cărți ale veacurilor. În sfârșit, a luat a șaptea carte și a citit: „Începutul veacului al șaptelea înseamnă sfârșitul veacurilor. Începe să se generalizeze răul, desfrânarea, nemilostivirea. Oamenii veacului al șaptelea sunt răi, invidioși, mincinoși, cu dragoste fățarnică, iubitori de stăpânire și de argint, robiți de păcatele sodomicești și de celelalte păcate”.

A mers puțin mai departe, a citit ceva și îndată și-a ridicat în sus privirea mahnită; a sprijinit o mână pe genunchi și cu cealaltă și-a acoperit fața și ochii și a stat așa cugetând în sine multă vreme, apoi a șoptit: „într-adevăr, acest veac a întrecut cu nedreptatea și cu răutatea pe toate celelalte”...

...Apoi, trecând peste multe file, a zis: „O, Preafrumoasă și Preacinstită Mireasă! Câți vrăjmași s-au străduit să te murdărească. Dar nu M-ai trădat pe Mine, Mirele Tău! Nenumărate erezii te-au amenințat, dar piatra pe care ai fost zidită nu s-a mișcat, pentru *că porțile iadului nu au biruit-o*”.

Mai jos erau scrise toate păcatele oamenilor, pe care moartea le-a găsit neșterse prin pocăința. Și erau așa de multe, ca nisipul mării... Le-a citit Domnul nemulțumit și a dat din cap suspinând. Nenumărata mulțime a îngerilor stătea tremurând de frica dreptei mâinii a Judecătorului.

Când Domnul a ajuns la jumătatea acestui veac, a zis: „Sfârșitul lui este plin de putoarea păcatului, de lucrurile omenești, care sânt toate mincinoase și întinate: invidie, ură, minciună, hulă, dușmănie, chefuri, beții, desfrânări, ucideri, avorturi, lăcomie, iubire de argint, ținere de minte a răului. Dar ajunge! Îi voi curma la jumătate! Să înceteze stăpânirea păcatului! Și zicând aceste cuvinte pline de mânie, Domnul a dat Arhanghelului Mihail semnalul pentru judecată. Imediat, acela cu ceata lui au luat prea strălucitul și negrăitul tron și au plecat...

PROFEȚIA CUVIOSULUI PAMVO DIN EGIPT (SEC. IV)

Cuviosul Pamvo l-a trimis odată pe ucenicul său ca să vândă rucodelia sa. Stând 16 zile în cetate, noaptea dormea în tinda bisericii Sfântului Apostol Marcu; și, văzând slujba Bisericii și învățând și câteva tropare, s-a întors la bătrânul. Deci i-a zis lui bătrânul:

„Te văd, fiule, tulburat. Nu cumva vreo ispită ți s-a întâmplat în cetate?” Răspuns-a fratele: „Cu adevărat, părinte, întru lenevire cheltuim zilele noastre în pustia aceasta și nici canoane, nici tropare nu cântăm. Mergând în Alexandria, am văzut pe cei din biserică cum cântă și m-am întristat că nu cântăm și noi canoanele și troparele”. I-a zis lui bătrânul: „Amar nouă, fiule, că au ajuns zilele în care vor lăsa călugării hrana cea tare, cea zisă prin Sfântul Duh, și vor urma cântărilor și glasurilor, căci ce umilință și ce lacrimi se nasc din tropare când stă cineva în chilie sau în biserică și își înalță glasul său ca neputincioșii? Că, dacă înaintea lui Dumnezeu stăm, suntem datori să stăm cu multă umilință și nu cu răspândire; că n-au ieșit călugării în pustie ca să stea înaintea lui Dumnezeu și să se răspândească și să cânte cântări, să pună glasurile la rânduială cu meșteșug, ci suntem datori, cu frica lui Dumnezeu și cu cutremur, cu lacrimi și suspine, cu glas evlavios, umilit, măsurat și smerit, să aducem Domnului rugăciune.

Că iată zic ție, fiule, vor veni zile când vor strica (răstălmăci) creștinii cărțile Sfintelor Evanghelii și ale Sfinților Apostoli și ale dumnezeieștilor Prooroci, ștergând Sfintele Scripturi și scriind tropare și cuvinte elinești. Și se va revărsa mintea la acestea, iar de la acelea se va depărta. Pentru aceasta părinții noștri au zis: «Cei ce sunt în pustia aceasta, să nu scrie viețile și cuvintele părinților pe pergament, ci pe hârtie, că

va să șteargă neamul cel de pe urmă viețile părinților și să scrie după voia lor, fiindcă mare este necazul ce va să vină»“.

Și a continuat bătrânul: „în astfel de vremuri se va răci dragostea multora și va fi necaz mult. Năpădirile păgânilor și pornirile popoarelor, neastâmpărul împăraților, desfăta-rea preoților, lenevirea călugărilor. Vor fi egumeni nebăgând seamă de mântuirea lor și a turmei, osârdnici toți și silitori la mese și gălcevitori; leneși la rugăciune și la clevetiri osârdnici, gata a osândi viețile bătrânilor și cuvintele lor, nici urmându-le, nici auzindu-le, ci mai vârtos ocărându-le și zicând: «De am fi fost noi în zilele lor, ne-am fi nevoit și noi». Iar episcopii în zilele acelea se vor sfii de fețele celor puternici, judecând judecați cu daruri, nepărtinind pe cel sărac la judecată, necăjind pe văduve și pe sărmani neajutându-i. Încă și în popor va intra necredință, erezie, curvie, urâciune, vrajbă, zavistie, întărâtări, furțișaguri și beție”. Și a întrebat fratele: „Și ce va face cineva în vremile și anii aceia?” Răspuns-a bătrânul: „Fiule, în acele zile, cel ce-și mântuiește sufletul său, mare se va chema în împărăția cerurilor”.

PROFEȚIA SFÂNTULUI NIL ATONITUL DESPRE ANTIHRIST ȘI SFÂRȘITUL LUMII

Pe la anul 1900, mergând spre jumătatea mileniului al optulea de la facerea lumii, aceasta se va schimba și se va face de nerecunoscut.

Când se va apropia vremea venirii lui Antihrist, se va întuneca mintea omului de toate patimile cele trupești ale curviei, și foarte mult se va înmulți necredința și fărădelegea. Atunci omul va deveni de nerecunoscut, schimbându-se fețele oamenilor, și nu se vor mai cunoaște fețele bărbaților de ale femeilor, pentru nerușinata îmbrăcăminte și a părului din cap.

Oamenii din vremea aceea se vor înrăi ca niște fiare sălbatice, fiind înșelați de Antihrist. Nu vor da respect părinților și celor mai bătrâni, iar dragostea va pieri. Păstorii creștinilor, arhieriei și preoți, vor fi oameni cu slavă deșartă, afară de prea puțini, cu totul nerecunoscând calea din dreapta de cea din stânga.

Atunci se vor schimba obiceiurile și tradițiile creștinilor și ale Bisericii. Curăția va pieri de la oameni și va stăpâni fărădelegea. Minciuna și iubirea de argint vor ajunge la cel mai înalt grad și va fi vai de cei care vor aduna bani. Curviile, prea-curviile, sodomiile, hoțiile și omorurile, în vremea aceea, vor fi pe toate drumurile.

Pentru săvârșirea acestor mari păcate, oamenii vor fi lipsiți de darul Sfântului Duh, pe care l-au primit la Sfântul Botez, precum și de mustrea conștiinței. Bisericile lui Dumnezeu vor fi lipsite de preoți credincioși și evlavioși și va fi vai de creștinii care se vor afla în lume, căci își vor pierde cu totul credința, nevăzând la nimeni lumina cunoștinței.

Atunci se vor duce la locurile ascunse și sfinte (mănăstiri și schituri), ca să găsească mângâiere sufletului de multele tulburări și ispite pe care le vor întâmpina zilnic; dar ușurare nu vor găsi, căci peste tot vor fi piedici și sminteli. Și toate acestea se vor face pentru că Antihrist va stăpâni peste tot, va domni în toată lumea, va face semne și minuni cu înșelăciune și va înșela pe oameni cu viclenie, ca să născocască și să vorbească unul cu altul de la un capăt al pământului la celălalt (telefonul, radiotelefonul, televiziunea, n.n.). Atunci vor zbura prin aer ca păsările (avioanele n.n.) și vor înota prin adâncul mării ca și peștii (submarinele n.n.).

Și toate acestea le vor face oamenii, trăind în tihnă, necunoscând că acestea sunt înșelăciunile lui Antihrist. Și așa de mult va înainta știința vicleanului, ca să înșele prin nălucire pe oameni, pentru a nu mai crede în Dumnezeu Cel în Sfânta Treime închinat.

Atunci, văzând Preabunul Dumnezeu pierzania neamului omenesc, va scurta zilele pentru cei puțini care se vor mântui; că se va sili Antihrist cu slugile sale să înșele - de va fi cu puțință - și pe cei aleși. Atunci fără de veste va veni sabia cu două tăișuri și va omorî pe înșelătorul și pe cei ce-i slujesc lui.

CUVÂNT AL SFÂNTULUI NIL PENTRU VENIREA LUI ANTIHRIST

Când se va înmulți fărădelegea, se vor aduna toate păcatele și fărădelegile lumii și se vor încuiba într-o necurăță fiică a desfrânării, care va fi lăcaș al preacurviei, mamă a tuturor fărădelegilor și a spurcatului Antihrist și va fi o femeie necurăță și prea întinată în toată viața ei.

În această femeie prea desfrânată se vor aduna toate fărădelegile lumii din care se va naște fiul pierzării, Antihrist. Din pricina lipsei harului Duhului Sfânt de la oameni, pentru păcatele lor, se vor aduna în pântecul ei toate fărădelegile oamenilor.

După nașterea lui Antihrist va veni toată lipsa în lume. Întâi, va lipsi dintre oameni dragostea, unirea, curăția și frica lui Dumnezeu. Orașele vor fi lipsite de păstori și de povățuitori credincioși. Bisericele lui Dumnezeu vor fi lipsite de episcopi, de duhovnici și de preoți evlavioși, așa cum au început încă de pe acum a lipsi.

La urmă se va arăta și necuratul Antihrist, după creșterea vârstei lui, și se va umplea de satanicească putere, ca să facă semne și minuni cu vrăjitoriile lui înaintea oamenilor pătimiși. Dar peste oamenii cei sfinți nu va avea nici o putere să-i amăgească cu vrăjile lui, ci numai pe cei întunecați de patimi.

La început se va arăta blând, ca să plece popoarele la înșelăciunea lui și să-l pună împărat. De asemenea, se va arăta cu pace și smerenie, ca să i se închine toți, fiindcă hrana lui Antihrist este tulburarea oamenilor; căci, când se vor tulbura oamenii, atunci el se va bucura. Lumea se va tulbura prin uitarea credinței și lipsa fricii de Dumnezeu. Căci atunci vor stăpâni în lume desfrânarea, preacurvia, sodomia, iubirea de avere, iubirea de bani, pomenirea de rău, zavistia, uciderea de oameni, beția,

avortul, stricarea familiei și celelalte greutăți. Toate acestea vor cuprinde întreg pământul și vor stăpâni toate orașele și satele, pentru că nu se va găsi atunci alt om vrednic să împărească lumea.

Atunci când vor păcătui toți oamenii, vor crede că își lucrează mântuirea lor. Atunci, în vremea lui Antihrist, se vor defăima Bisericele lui Dumnezeu și Sfânta Evanghelie și va fi multă lipsă în lume. Adică: semne și arătări de la Dumnezeu, foame, mete îndoită, atât de hrană trupească, cât și sufletească și de învățătura dreptei credințe. Căci se va încuia cerul, ca în vremea lui Ilie, și nu va ploua pentru fărădelegile oamenilor. Apoi vor flămânzi oamenii de cuvântul lui Dumnezeu, că nu se va găsi un om drept, cu fapte bune, ca să-i învețe cuvântul mântuirii. În vremea aceea se va ridica binecuvântarea lui Dumnezeu de la mâncăruri și băuturi, căci, cu cât vor mânca mai mult, cu atât mai mult vor flămânzi.

Atunci se va zămisli răutatea Satanei în inimile oamenilor și va viețui păgânătatea cu pecetea lui Antihrist, căci se va ridica darul lui Dumnezeu de la oameni, precum zice Sfânta Scriptură: *Nu va rămâne Duhul Meu în oamenii aceștia în veci, pentru că sunt numai trup* (Facerea 6, 3). Atunci se vor împuțina oamenii pe pământ, vor slăbi și vor muri cei pecetluiți de Antihrist ca păsările pe drumuri și vor mânca oamenii trupuri de oameni morți, nemaiputând suferi lipsa și foamea. Iar înțelesul peceteii lui Antihrist este acesta: „Al meu ești, iar eu sunt al tău; de bună voie vii la mine, iar nu de silă”. Vai și amar de cei pecetluiți de Antihrist! Atunci se va face mare tulburare în lume. Căci, auzind oamenii că în alte părți este pace, se vor muta acolo, dar, dimpotrivă, vor găsi mai multă lipsă și vor auzi de la locuitorii locului aceluia, zicând: „Cum ați venit în acest loc blestemat, unde n-a mai rămas între noi înțelegere omenească?” Atunci vor înceta oamenii de a se mai muta din loc în loc.

Iar din cauza fierberii mării și a focului de sub pământ, se va desființa pământul, adică se va usca și nu va răsări iarbă, copacii nu vor odrăsli vlăstare și izvoarele apelor vor seca, iar animalele și păsările vor muri de aburii mărilor și ai pucioasei.

Însă, purtând Dumnezeu grijă de mântuirea tuturor oamenilor cu bunăvoință, va trimite atunci pe pământ pe cei trei sfinți: Ilie, Enoh și Sfântul Ioan Evanghelistul, ca să propovăduiască, să întoarcă la dreapta credință și să învețe pe cei puțini care vor să se mântuiască. Căci cei ce nu se vor pecetlui cu pecetea lui Antihrist, vor moșteni împărăția cerurilor, însemnându-se cu semnul Sfintei Cruci și se vor izbăvi de osânda iadului. Dacă flămânziți, răbdați; că Dumnezeu vă va trimite ajutorul Său dintru înălțime. Iar oamenii vor zice: iată că cei ce s-au pecetluit cu pecetea lui Antihrist sunt mulțumiți. Dar sfinții le vor zice: ce mulțumire este aceasta la însemnarea peceteii celei pierzătoare; care cu înșelăciune i-a înșelat; nesimțitori fiind, că nu-și cunosc mântuirea lor?

Atunci, văzând Antihrist pe cei trei prooroci propovăduind adevărul și arătând înșelăciunea lui, se va mânia și va porunci slugilor sale să-i aducă înaintea lui. Și întâi are să-i ademenească, zicând: „Pentru ce voi nu vreți să vă pecetluiți cu pecetea împărească?” Atunci ei îl vor ocări în față, pentru înșelăciunea lui, zicându-i: „O, amăgitorule și înșelătorule Antihrist, nu-ți ajunge că ai pierdut atâtea suflete, ci ne silești și pe noi să te ascultăm?! Blestemată este pecetea ta și slava ta și cu pierzarea ta a venit sfârșitul lumii...”. Iar spurcatul, auzind ocările lor și blestemurile pe care le rostesc

sfinții, singur va lua sabia și-i va tăia... Iar după moartea lor va porunci slujitorilor lui să facă cumplite răutăți, adică: curvii, preacurvii și cumpărări de copii, și vor curvi pe drumuri. Și pentru răutatea lor își vor pierde cuviința omenească, și o să-și iasă din minți, pentru multă nestăpânire a curviei. Se vor face scurți la stat ca dracii, fiindcă firea dracilor este scurtă și rotundă. Că firea dracilor cu a oamenilor răi se va uni la scurtimea vârstei și până la cinci palme înălțimea lor. Și se vor face oamenii mai vicleni decât dracii; fiindcă dracii n-au trup ca să curvească și să ucidă, ci numai gânditor îndeamnă pe oameni.

Atunci Antihrist se va bucura foarte mult că și-a împlinit scopul lui cel rău și dorința sa cea fărădelege, și acolo unde se va bucura el și se va veseli va veni sabia cea cu două tășuri, de sus, și-l va sfârâma, și spurcatul lui trup va fi aruncat în veșnica muncă, unde se va munci împreună cu sufletul cel necurat al lui.

ALTE PROFEȚII ALE SFÂNTULUI NIL

Mare necunoștința s-a arătat și se arată, și încă și mai mare se va arăta din partea monahilor din muntele acesta (Athos). Și în special se va arăta necunoștința către Maica Domnului. Pentru aceasta zic: când va veni de patru ori câte 25 ani, adică 100 de ani, de la 1775 până la 1875, oare atunci la ce stare o să ajungă viața monahicească? Și după aceasta când vor mai trece de trei ori câte 25 ani, adică de la 1875 la 1950, care este în mijlocul celui de-al optulea veac de la facerea lumii, adică 7500, oare câtă tulburare are să se facă de la 7400 până la 7500? Ce răpiri o să se facă? Amestecări de sânge, adică se vor căsători rudeniile între ele, stricări de copii, sodomii, curvii, preacurvii și toate alte fărădelegi pierzătoare. Și o să se certe neîncetat și nu o să găsească nici începutul nici sfârșitul. Și pe urmă are să vină și sfârșitul agarenilor (turcilor), cea mai de pe urmă și amară iarnă. Căci atunci are să fie scârbă și strâmtoare în toată lumea.

Sunt 25 de ani de când s-a întors sfera spre mai rău, adică de la anul 1785 încoace pierzarea a stăpânit. Dar când vor trece alți 25 de ani, la care ticăloasă stare are să înainteze lumea? Adică la 1835, și după aceea până la anul de la facerea lumii 7500, vor fi toate răutățile lui Antihrist... Fiindcă veacul deșartei viețuirii și rânduială monahiceștii așezări se desparte: Cei de dimineață se aseamănă cu flacăra focului, cei de amiază cu cărbunii cei aprinși, iar cei de seară cu spuza cea amestecată cu cenușă care rămâne de la cărbunii cei aprinși... Că iubirea de argint îl face pe călugăr a urâ calea cea strâmtă și a iubi mai mult odihna și lenevirea, care este povățuitoare și învățătoare a toată răutatea. De la patriarhi până la împărați și până la monahi și la cei mai de pe urmă săraci, aceasta nu ne lasă să intrăm prin ușa cea strâmtă. Pentru că iubim cele ale lumii și suntem pătimiși la ele, și cel dintâi este pântecul.

Vai, vai, o, părinților! Plâng și mă vait după refacerea stării dintâi a acestui munte. Fiindcă după 1913 trecând 79 de ani se vor face toate răutățile profețite despre venirea lui Antihrist, ani de la facerea lumii 7500...

Într-adevăr $1913+79=1992$ adică 7500, căci $5508+1992=7500$

SEMNE APOCALIPTICE LA SFÂRȘITUL MILENIULUI II

Întreg secolul XX a fost plin de semne și cataclisme apocaliptice, pe care, uneori le uităm sau le minimalizăm din nebăgare de seamă sau nepăsare. Amintim aici pe cele mai importante:

- Primul război mondial, anii 1916-1918, care a durat este doi ani și a cutremurat toată Europa, lăsând în urmă mai mult de un milion de morți și răniți;
- Al doilea război mondial, anii 1941-1945, care a durat aproape cinci ani, și care a lăsat mi-lioane de morți, prizonieri și răniți;
- Instaurarea comunismului ateu din Apus în Europa de Răsărit (1918; 1944-1989), care a ucis, deportat și torturat zeci de milioane de suflete omenești, făcând tot atâția martiri și mărturisitori cât au fost în primele secole ale creștinismului (până la anul 324);
- Războaie locale, interetnice, interconfesionale și de altă natură, care încearcă să inaugureze o dictatură împotriva țărilor ortodoxe (cum a fost de exemplu în Yugoslavia, în Rusia, etc);
- Înmulțirea rapidă a vrăjitoriei și a demonizării, îndeosebi a femeilor, mai ales tinere;
- Dezlănțuirea în lumea creștină a desfrâului și urgiilor trupești, întreținută de literatura pornografică și de televiziunea occidentală (Holywood);
- Legalizarea copiilor și mai ales a fetelor minore să trăiască de mici în desfrâu, ca să se compromită creștinismul;

Toată lumea în general este tulburată, tristă, îngândurată.

ALTE SEMNE APOCALIPTICE DIN ZILELE NOASTRE

Toți creștinii de astăzi simt că trăim din plin vremuri apocaliptice. Iată câteva semne pe care le trăim și le vedem cu ochii, însă fără a ne pocăi:

- Multe furtuni, uragane și vânturi cumplite, care au lovit mai ales America de Nord, considerată centrul satanismului mondial, în acest an;
- Toată lumea creștină observă că timpul trece în vremea noastră mult mai repede ca în trecut, ceea ce ne încredințează că *de nu s-ar fi scurtat acele zile, n-ar mai scăpa nici un trup*, ca să poată creștinii să reziste în acele cumplite neazuri (Matei 24, 22);

- Ploi, vânturi și inundații mari în întreaga Europă, începând din anul 1990 și mai ales în acest an;
- Mari cutremure în cursul anului 1999, cu urmări dezastruoase, care au ucis zeci de mii de oameni, ceea ce nu s-a întâmplat de multă vreme;
- Alunecări de teren și mișcări tectonice nemaiîntâlnite până acum;
- Instaurarea în mileniul III a ateismului antihristic din Occident, care se va extinde până va subjuga toate țările creștine prin înfometare și dictatură economică, financiară, politică și mai ales religioasă și va obliga pe creștini să primească semnul lui Antihrist, cum spune la Apocalipsă, până se va instala ca împărat al lumii întregi Antihrist, omul fărădelegii, evreu din seminția lui Dan. Acest ultim împărat va domni trei ani și jumătate și va ucide pe mulți creștini care nu se vor lepăda de Hristos. Apoi va veni sfârșitul lumii și judecata de apoi, cum citim în Sfânta Evanghelie;

ÎN LOC DE ÎNCHEIERE

Pentru a nu obosi pe cititori acum la sfârșitul mileniului II, încheiem aici primul număr din seria propusă, cu speranța că evlavioșii noștri credincioși vor citi cu interes această modestă carte și vor alege ca albinele numai cuvintele ziditoare de suflet, care ne întăresc și ne ajută pe calea mântuirii, ca să nu fim osândiți la judecată.

Noi suntem datori să spunem fraților noștri adevărul pe față, căci adevărul este Hristos, Care S-a răstignit pe Cruce pentru noi. El singur este *Calea Adevărului și Viața lumii* (Ioan 14, 6). El ne-a răscumpărat prin Cruce și Înviere.

De aceea se cade ca și noi să-i urmăm lui Hristos, să ne pregătim cu toții pentru ceasul morții și să împlinim poruncile Lui, căci *poruncile Lui nu sunt grele* (I Ioan 5,3).

Să cugetăm și la cuvintele lui Hristos, Care zice: *Să fie mijloacele voastre încinse și făcliile aprinse* (Luca 12, 35).

Adică să ne stăpânim patimile noastre trupești și sufletești prin post și rugăciune, ca să fie nelucrătoare. Iar făcliile faptelor bune - credința, nădejdea, dragostea și toate celelalte - să ne fie permanent aprinse, ca să putem lumina și noi pe alții și să fim primiți în Raiul desfătării și în lumina lui Hristos. Amin.

...Și șezând El pe Muntele Măslinilor, au venit la El ucenicii, deosebi, zicând: Spune nouă când vor fi acestea și care este semnul venirii Tale și al sfârșitului veacului? Răspunzând, Iisus le-a zis: Vedeți să nu vă amăgească cineva. Căci mulți vor veni în numele Meu, zicând: Eu sunt Hristos, și pe mulți îi vor amăgi. Și veți auzi de războaie și de zvonuri de războaie; luați seama să nu vă speriați, căci trebuie să fie toate, dar încă nu este sfârșitul. Căci se va ridica neam peste neam și împărăție peste împărăție și va fi foamete și ciumă și cutremur mare pe alocuri. Dar toate acestea sunt începutul du rerilor...